

ת"פ 9061/05 - מדינת ישראל נגד משה איבגי

בית משפט השלום בחיפה

12 יולי 2021

ת"פ 18-05-9061 מדינת ישראל נ' איבגי

מספר פל"א 56985/2016

לפני כבוד השופט זיו אריאלי
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
משה איבגי
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד אורלי רוזנטל נעמן ועו"ד הילה כץ

הנאשם - בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד מיכאל כרמל, דן אסלנוב וייב זר

גזר דין

מבוא:

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום הנושא ארבעה אישומים. לנאים יוחסו עבירות מן אותן ביצע על פי הטענה באربع מתלווננות. הנאשם כפר בעבודות ובUberות שיויחסו לו, ולפיכך נקבע התקיק לשמייעת ראיות. במהלך שמייעת הראיות הודיעה המאשימה על חזרתה מהאישום השני שבכתב אישום, ולפיכך הנאשם זוכה מאישום זה.

2. ביום 9.1.20 ניתנה הכרעת הדיון. הנאשם הורשע בעבודות שיויחסו לו באישום הראשון, ובביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה [עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין]. בהכרעת הדיון קבעתי כי במהלך חודש אוגוסט 2012, עת עבדו הנאשם והמתלוונת א' במסגרת הפקה וצלומים של סרט קולנוע - הנאשם כחקיין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ראשי, והמתלוננת א' כעובדת במחלקת XXXX-X. ניגש הנאשם אל המתלוננת א' מאחור, בעת שהייתה ישובה על ארגז בפינת קפה באולפן, הכנס את ידו דרך המחשוף האחורי של גופיה שלבשה, וליטף את גבה לכל אורכו. כשאלה א' את הנאשם לפשר מעשי, השיב לה כי "פריצה קוראת לגנב". בחולף מספר חודשים השתתפו השניים בהפקה ובצילומים של סדרת טלוויזיה. במהלך הפקה בין צילומים, חיבק הנאשם את המתלוננת א' חיבוק חזק וממושך, ובמקביל קירב את פיו לאוזנה ולחש לה כי הוא רוצה "לזין אותה".

.3. בהכרעת הדיון זוכה הנאשם, מחייבת המשפט, מהמעשים והעבירות אשר יוחסו לו באישום השלישי. קבועתי כי מעשים אלו לא הוכחו במידה הנדרשת במשפט פלילי, וזאת על אף שעדות המתלוננת ג' נמצאה מהימנה. לקביעתי, יותר ספק קל - אך סביר - כי המגע בין הנאשם לבין המתלוננת ג', המתואר בכתב האישום - היה אקרים ולא מכoon.

.4. עוד זוכה הנאשם מהעבירות שיוחסו לו באישום הרביעי. קבועתי בהכרעת הדיון כי המעשים המוחסמים לנאים בכתב האישום - הוכחו בפני. עם זאת, אין בהם כדי לגבש את יסודותיה של עבירה הטרדה המינית אשר יוחסה לנאים באישום זה.

.5. ביום 23.7.20 נגזר דיןו של הנאשם. קבועתי כי מתחם העונש ההולם, ביחס לכל אחד מהairaורים המתוארים באישום הראשון, נע בין מאסר מוותנה ועובדות ל佗עלת הציבור, לבין 9 חודשים מאסר בפועל. עוד קבועתי כי עניינו של הנאשם מצוי ברף הבינו של מתחם העונש ההולם. לפיכך הושת על הנאשם מאסר בפועל בן שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות. בנוסף הטלתי על הנאשם מאסרים מוותנים וכן פיצוי למתלוננת א' בסך 10,000 ₪.

.6. שני הצדדים הגיעו ערעורם לבית המשפט המחוזי - הן על הכרעת הדיון והן על גזר הדיון. המדינה ערערה על זיכוי הנאשם מהאישומים השלישי והרביעי, וכן על העונש שנגזר על הנאשם, בגין האישום הראשון (ע"פ 49812-08-20). הנאשם, מצדיו, ערער על הרשותו בעבירות שיוחסו לו באישום הראשון, וכן על העונש שנגזר עליו (ע"פ 45633-08-20).

.7. ביום 11.3.21 ניתן פסק הדיון על ידי בית המשפט המחוזי.

ערעור הנאשם ביחס להרשותו באישום הראשון - **נדחה, פה אחד**. בכך נדחתה בקשה בקשר הנאשם לאפשר לו לחזור מחדש את המתלוננת א' (ועדים נוספים), וכן נדחתה בקשה להגיש ראיות חדשות. נקבע, אף לאחר עיון בריאותו אותן בבקשת ההגנה להגיש, כי אין בהן כדי לשנות את מצאי המהימנות וקביעות העבודה שהכרעת הדיון. הנition המשפטית בהכרעת הדיון, והקביעה כי שני המעשים המתוארים באישום הראשון משללים את יסודותיה של עבירה המוגנה - אושרו בפסק דיןו של בית המשפט המחוזי. נקבע כי ליטוף גב המתלוננת א' לכל אורכו עד לעצם הזنب, מתחת לגופיה - הינו מעשה מגונה, ואף תגבותו של הנאשם כי "פריצה קוראת לגנב" מזכיבה על היסוד הנפשי ומלמדת כי אין מדובר במגע מקרי. אשר לאיירוע השני באישום הראשון, נקבע

כ"י מדובר במעשה מבהה ומוגונה, וכי היסוד הנפשי נלמד מעצם המעשה.

8. ערעור המדינה ביחס לזכויו הנאשם מהאישום השלישי - **התקבל, פה אחד**. נקבע, בחומר דעתו של אב"ד סגן הנשיא, כב' השופט א' אליקים, כי יש להזכיר על כן את קביעות העובדה ומהימנות העדים בהכרעת הדיון, אולם המשקנה הנובעת מקביעות אלו היא כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של מעשה מגונה. על פי עובדות אלו, ביל ה- 21.10.13, דקוט ספורות טרם הchèלה הצגה בה השתתף הנאשם, שהוא מאחורי הקלעים, לבדם, הנאשם והמתלוננת ג' (אשר שימושה באותה עת כמנhalת ההציגה). הנאשם שב על כסא, ואילו המתלוננת ג' עמדה מולו. הנאשם שאל את ג' שאלות אישיות שונות, ובמהמשך ביקש מממנה חיבור. במהלך אותו חיבור - נוצר מגע בין ידיו של הנאשם לבין צידי החזה של ג', וכן מגע בין ראשו לבין החזה שלו. סמוך לאחר מכן נראית ג' בסערת רגשות, והיא ציינה בפני אנשים שונים כי הנאשם פגע בה. נקבע, אף זאת פה אחד, כי הנאשם **דחף** את ראשו לחזה של המתלוננת ג', וכן כי **משיש** בידו את החזה. משכך, הרי ש:

"**דחיפת פרצוף לתוכן החזה ומישושו (או הנחת ראש בין השדיים) מתישבים עם יסודות העבירה של מעשה מגונה כהגדרתה בחוק, ועצם המעשה מלמד גם על היסוד הנפשי. חיבור חבריו לא מזמן חיכוך הפרצוף עם החזה של ג', ומישושו על ידי איבגי.**"

[ע' 16 לפסק הדין בערעור]

9. נקבע בנוספ', בחומר דעטה של כב' השופטת ת' נאות-פרי, ועל דעת יתר חברי הרכב, כי היה מקום לבחון את האפשרות לפיה - על אף שלא הוכח שהנאשם **משך** אליו את ג' לمنוח של חיבור, הרי שהairoע החל כחיבור הדדי, ובמהלכו נוצר **מגע מכoon** בין ראשו של הנאשם לבין חזה של המתלוננת ג' (זאת, למרות שלא הוכח כי ראשו של הנאשם נדחף אל חזה של ג' בכוח רב). הוטעם, כי הקביעות בהכרעת הדיון ביחס למהימנותה של ג', וכן הקביעות הנוגעות לאי מהימנותו של הנאשם, בהטרפן ליתר קביעות העובדה שבhcרעת הדיון - "mbস্বতু" את טענת המאשימה כי המעשים היו מכוונים, וחורגים מגדריו של החיבור המוסכם" [ע' 28 לפסק הדין בערעור]. עוד נקבע כי:

"**מהאמור לעיל במקובץ עולה, כי לא הוכח שמתלוננת ג' "רק" טפה לאיבגי על השכם, ולא הוכח שהוא משך אותה לכיוונו, אך כן הוכח כי הוא **דחף** את ראשו לחזה שלה, גם אם לא בכוח רב, והוא הוכח שהוא משיש בידו את חזה. מגע צזה, עם הראש והיד בחזה, אשר הביא לסתור רגשות קיצונית אצל מתלוננת ג', על רקע המلل המוני שקדם לו, מבסס את המשקנה כי המדווח במעשה המכון מיני, והספק לגבי האפשרות כי המדווח בגע אקראי - אינו עולה כדי ספק סביר.**"

[ע' 30 לפסק דין בערעור; ההדגשה במקור]

10. ערעור המדינה ביחס לזכויו הנאשם מהאישום הרביעי - **התקבל, ברוב דעתות**. אף בעניין זה נקבע כי אין מקום להתערבות בקביעות ובמצאי המהימנות שבhcרעת הדיון. עם זאת נקבע בדעת רוב (וכנגד דעתו החולקת

של כב' השופט א' פורת), כי במקרים המתוירים באישום הרביעי יש כדי לשכל את יסודותיה של עבירה הטרדה המינית, וכי יש לראות בהתבטאות הנאשם משומ התיחסות מבזה ומשפילה ביחס למיניותה של המתלוונת ד'. על פי קביעות בית המשפט המחויז, במהלך סוף חודש דצמבר 2013 פגש הנאשם באקרראי את המתלוונת ד', והתישב לידה סמוך לדוכן פלאפל. הנאשם שאל לפשר מעשה של ד' בתל-אביב, והיא סיפרה לו כי הגיעו לקבالت טיפול בעקבות פגיעה מינית שחוויתה בילדותה. במהלך השיחה שאל אותה הנאשם "מה, הוא נתן לך למצוץ לוי?", והואuschירה הכנס את הzin שלו לכוס שלך?", וכן שאל את ד' אם הייתה לה זוגיות, ואם היא "מצדינית". נקבע, כי אין מדובר בשיחה ושיטוף מידע מצדה של ד", אלא בסדרה של שאלות בוטות ומבוזות, עליהן לא הייתה ד' לנאנם. שאלות חוזרניות אלו חריגות מחופש הביטוי או ממבחן מוסרי כלשהו. כל אחת מהשאלות ביחס למיניותה של ד', בנسبות העניין - מהוועה הטרדה מינית [ע' 20 לפסק הדין בערעור].

כב' השופטת נאות-פרי הוסיף בחווות דעתה כי:

"אמנם, מתלוונת ד' ביוזמתה שיתפה את איבגי בכך שחוויתה פגיעה מינית בעברה, ولكن שתי שאלותיו הראשונות של איבגי היו אולי מטופר "סקרנות" לגבי מהות הפגיעה המינית, ואין עסוקין בהתבטאות נטולות הקשר, "כך סתם" באמצעות שיחה. עדיין, יש לבחון אם ההתבטאות כרכות בהשלפה או ביזוי, וכך – השימוש בין החדרה הבוטה לפרטיות בהקשר המיני לבין השפה בה נוסחו השאלות – הוא היוצר את ההשלפה והביזוי, שהחזקנו ועוד למנוע. ובאשר לשאלה השלישית, מתלוונת ד' נשאלת אם היא "מצדינית" – איזו שאלה זו אף אינה יכולה "לחסוט" תחת הסבר "הקשר". שעה שעסוקין בסדרה של שלוש שאלות, ש"נורות" אל עבר מתלוונת ד', אשר לא מגובה עד אשר קמה והולכת אחרי השאלה השלישית, וכאשר השאלות משות לעבירות המין שחוויתה מתלוונת ד' נופך "זול" ו"גס", וכאשר מופנית אליה שאלת לגבי שגרת חי המין שלה כו"ם – יש בכך כדי לגרום לתחשות השלפה וביזוי".

[ע' 31 לפסק הדין בערעור].

11. בדעת מיעוט, סבר כב' השופט א' פורת כי יש להותר על כנו את זיכוי הנאשם מהאישום הרביעי. נקבע כי המלל שאל הנאשם את המתלוונת נגע לפרט המעשים המיניים שאפשר שבוצעו בגופה, ללא התיחסות למיניותה או לתגובהיה כלפי המעשים, וכי ספק אם בנסיבות אלו הייתה לנאנם מודעות – לביזוי ולהשלפה שבדבריו. בהיעדר מודעות, לא משתמש היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירה זו [ע' 34 לפסק הדין בערעור].

12. נוכח קביעות פסק הדין בערעור, לבקשת הנאשם ובהסכמה המआשימה – הוחזר הדין לשםיעת המשך הティיעונים לעונש בפני. עוד הורה בית המשפט המחויז על עירcit תסקירות עדכני של שירות המבחן, וכן הערכה עדכנית מאט המרכז להערכת מסוכנות מינית.

13. בהמשך לקביעות אלו הוריתי לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות מינית להגיש תסקיר עדכני וחווות

דעת עדכנית בעניינו של הנאשם. בנוסף, ולביקשת המאשימה, הוריתי על ערכתו של תסקירות נגעה עבירה בעניינה של המתלוונת ג'.

תסקיר שירות המבחן:

- .14. כעולה מתקייר שירות המבחן מיום 14.6.21, הנאשם מתמודד מזה שש שנים עם השלכות ההליך הפלילי המתנהל נגדו - אובדן פרנסה, הדרה חברתיות, בידות, פגעה בדמיון העצמי ותחושים דכאון. ביחס לעבירותמושआ האישום הראשון, שב שירות המבחן והתרשם כי הגם שהנ禀 שoked אחריות על המעשים שייחסו לו, הרי שמדובר באחריות ברמה מילולית בלבד, ואין מאחוריה ביטוי חרטה ממשיים, בשחה, אשמה או אמפתיה למאתלוונת. ההתרשומות היא כי הנאשם נוקט בגישה "קורבנית".
- .15. גם ביחס לאיוש השלייש, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות, אין חש בשחה, אשמה או חרטה, אף לא אמפתיה למאתלוונת ג'. הנאשם הטיל דווי באמונות תלונתה של המתלוונת, והפחית מהשלכות מעשי. הוא הדין ביחס לאיוש הרביעי - שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מעשי, ומשליך את האחריות - על המתלוונת. עוד מזעך מהשלכות מעשי על המתלוונת.
- .16. מהתקייר עולה כי הנאשם מצוי בטיפול, החל מחודש 9/20 ועד היום. נמסר לשירות המבחן כי הנאשם הגיע למפגשים טיפוליים באופן עקבי ורציף, וכי מאז גזר הדין ניכרים סממני דיכאון ומצב רוח ירוד.
- .17. הנאשם שלל בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית בתחום עבירות המין, ואף שירות המבחן התרשם מהיעדר נזקקות לטיפול מסווג זה. שירות המבחן התרשם כי רמת המסוכנות המינית נמוכה, וכי הנאשם יתקשה להיתרם מתחילה טיפול בתחום עבירות המין, בשל מאפייני אישיותו וקשה לקחת אחריות על המעשים בהם הורשע. הערכת שירות המבחן היא כי ברקע מעשיו של הנאשם עמדו גורמים רגשיים, כגון קושי לתמודד עם תחושים הכוח והעוצמה אותן חש בשל מעמדו המקטוציא. ההתרשומות היא כי לנ禀 קוויארישיות נרקיסטיים, אשר שיבשו את יכולתו לנוהג בשיקול דעת הולם, וגרמו לפירצת גבולות המותר והאסור ולניצול כוחו ומעמדו בעולם הבידור.
- .18. נכון האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיבית, דוגמת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן להטיל על הנאשם חיוב בפיizio למאתלוונות.

תסקיר נגעה העבירה:

- .19. תסקיר נגעה העבירה שנערך ביום 9.6.21 בעניינה של המתלוונת ג' - עמד על הנזקים שנגרמו לה בשל המעשים המתוארים בכתב האישום. מפאת צנעת הפרט לא ארכיב ולא אפרט. אציין רק כי הגשת התלוונת,

הפרנסמים בתקשרות וההילך המשפטי - נחו על ידי ג' כפלישה לפרטיותה, והעמיקו עוד יותר את חרdotיה. כו, ובליוי ההליך הטיפולי שהוא עוברת, התמתנו חלק מההתופעות והتسمינים הפוסט-טראומטיים אוטם חוויה (تسمינים המפורטים בהרחבת בתסaurus). כו, מרגישה ג' חזקה יותר מאשר בעבר. עורכת התסaurus התרשמה כי- ג' כוחות יכולות תפקוד גבוהים, כמו גם מערכת תמייה משפחית וחברתית. אלו, לצד הטיפול, סייעו לה להמשיך בשגרת חיים. עם זאת, הפגיעה בה מיד הנאש עצמה זעירה את עלמה, פגעה בדמייה העצמי וכן באמון שלה באחרים. בנוסף, היא חשה בגדה מצד התאtron. עורכת התסaurus העריכה כי קיימת סכנת התדרדרות במצבו לחץ ושבור עתידיים, וכי ג' זקוקה להמשך טיפול. משכך, הומלץ להשית על הנאש פיצוי כספי ממשועות.

הערכת מסוכנות מינית:

.20. כולה מחוות הדעת מأت המרכז להערכת מסוכנות מינית מיום 13.6.21, הנאש לוקח אחריות פורמללית על המעשים בהם הורשע. עם זאת, בולטים מיסוך וטשטוש של כוונתו המינית לפני המתлонנות, וכן מזעור של חומרת המעשים כלפייה. הנאש מתנער מכל כוונה לפגוע למי מהן. גם בבדיקה הנוכחית בלטו מאפייני אישיות נרציטיים, העדר תובנה להשלכות מעשי ובולטת תפיסה עצמית קורבנית. הנאש מרוכז בעצמו ובמחקרים שמשלים בשל הילך המתנהל נגדו, ונעדיר תובנה ביחס למניעים שהובילו אותו לפגוע מינית. עם זאת, קיימת הבנה כללית של מצב הפסיכון, וכן הבנה של האיסור לקיים מגע פיזי עם נשים בסביבת עבודתו. עוד עולה מהערכת המסוכנות כי הנאש פנה במהלך השנה האחרונות לטיפול פסיכולוגי תמייתי, בשקלול הפקטורים הסטטיסטיים והדינמיים נקבע על ידי מעריכת המסוכנות, כי רמת המסוכנות המינית הנש��פת מהנאש - מצויה בדרגה נמוכה.

.21. אחוור ואזכיר כי הערכת המסוכנות נערכה לפי סעיף 6 לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות בגין. סעיף 4 לחוק הנ"ל קובעת חובת סודיות ביחס לכל מידע שמקורו בהערכת המסוכנות. משכך יובהר ויודגש, כי אין לעשות כל שימוש במידע המפורט בחלק זה של גזר הדין, אלא לפי חיקוק או לפי צו של בית המשפט.

טיעוני הצדדים לעונש

.22. בטיעוניה לעונש עתירה המאשימה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לאישום השלישי והרביעי, ולראות בכל אחד מהם 'airo' נפרד.

.23. ביחס לאישום השלישי, עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאש. המאשימה הטעימה כי הנאש פגע ב- ג' תוך כדי עבודה, ותוך ניצול מעמדו בתעשייה הקולנוע והטלוויזיה. נתען כי הפגיעה בערכיהם המוגנים - ממשית, וכי עונש מקל על העביר מסר שגוי וסלחני בכל הנוגעليس מערכת אכיפה החוק לפגיעה בנשים. מעשי הנאש, כך המאשימה, ניכרים זהויות ויהירות, כמו גם ביחס במעמדו ובכך שאיש ממשתפי הציגתו לא יאמר דבר. המאשימה הפנהה לעדותה של ג', כמו גם לתסaurus נגעת העבריה, המלמדים על

הפגיעה ב- ג' ועל השלכות פגיעה זו - השלכות אשר חלken מלوات את ג' עד היום. נטען כי מעמדו הבכיר של הנאשם בתעשייה התרבות והבידור, תוך ניצול מעמד זה - יש בו מושם נסיבה ממשועותית לחומרה. הציפיה היא כי כאשר מדובר באחד מבכירים השחקנים בארץ, הוא ישתמש דוגמה לסובבים אותו, ולא יפגע בגופה ובכבודה של אישה. עוד טענה המאשימה, כי המעשים המתוארים באישום השלישי חמורים מalto המתוארים באישום הראשון (בעניינה של המתלוונת א'). משכך, סבורה המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין האישום השלישי, נע בין 12-24 חודשים מאסר בפועל.

.24 אשר לאישום הרביעי, עמדה המאשימה על הערכים החברתיים שנפגעו בשל ביצוע עבירה של הטרדה מינית. המאשימה עמדה על הכיוון באמירותו של הנאשם, על הביזוי וההשפה שהיא מנת חלקה של המתלוונת ד'. חשיקול לחומרה הדגישה המאשימה כי הפגיעה ב-ד' נעשתה על רקע פגעות מיניות קודמות שחוויתה, ואשר להן היה הנאשם מודע. לטענתה המאשימה, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים - ממשית. עוד הטעימה המאשימה את מצבה הנפשי של ד' בעקבות המפגש עם הנאשם. הוסיפה המאשימה והצביעה על הפגיעה המשנית הנגרמת לנפגעות עבירות מין, במהלך עדותם בבית המשפט. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, ניצול פורי הכוחות ומעמדו של הנאשם, ובשים לב למידניות הענישה הנווגת, עטרה המאשימה לקבוע בין אישום זה מתחם עונש הולם הנע בין 9-4 חודשים מאסר בפועל.

.25 אשר לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, הדגישה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיין. האחריות אותה נוטל הנאשם היא פורמלית בלבד. המאשימה צינה כי אכן חלפו מספר שנים מעת ביצוע העבירות, אולם המעשים נותרו צורבים היטב בזכרון של המתלוונת, ואין לתת לשיקול זה מעמד בכורה. עוד נטען כי הנאשם אכן רשותות קודמות, אולם מайдך גיסא, אין עסקין ב'מעידה חד פעמי', אלא באربע עבירות מין שונות שבוצעו במספר נשים, ובמספר הזדמנויות.

.26 המאשימה ביקשה לדוחות את המלצה השירות המבחן. לטענתה, עונש מאסר שירוצה בדרך של עובדות שירות איןנו נותן ביטוי הולם לעבירות בהן הורשע. נטען, כי בהיעדר נטילת אחריות והיעדר תובנה לחומרת המעשים, אף בשים לב להערכת המסוכנות המינית - הרו שיש למקם את הנאשם בחלק האמצעי-עלון של כל אחד ממתחמי העונש. נטען, כי יש לצבור את העונשים שייקבעו בכל אחד מהאירועים, וכי חפיפה בין העונשים אינה מתיישבת עם עקרון החלטה.

.27 עוד עטרה המאשימה להשיט על הנאשם תלום פיצוי ממשועות לטובות המתלוונות.

.28 בטיעונה בעל-פה עמדה ב"כ המאשימה על הפער בין הכרעת הדין לבין פסק דין של בית המשפט המחויז, ועל השלכות פער זה בשלב גזירת הדין. נטען כי אין מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, אלאiami שפגע במספר נשים ובמספר הזדמנויות. עובדה זו משליכה בין היתר על המשקל שיונtan לעובדה שלחובת הנאשם אין הרשותות קודמות. נטען, כי מעשיו של הנאשם מלמדים על דפוס פעולה, וכי הנאשם נקט ביחס מחפי' כלפי נשים, וראה בהן כלי לסייע רצונותיו. הנאשם ניצל את מעמדו כ"כוכב" בעולם הבידור, לפגעה שוב ושוב בנשים. מכתביו ההערכה להם זכה הנאשם - רק מחדדים את העובדה שה הנאשם היה מודע למעמדו - וניצל אותו לרעה.

.29. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה במתלוונות, והפנתה לتفسיר שנערך בעניינה של המתלוונת ג'. עוד עד מהدة על הפגיעה הנוספת שנגירה לכל אחת מהמתלוונות, עת נחקרו בבית המשפט. התובעת טענה כי הנאשם, עד היום, לא נטל אחריות אמיתית למשעו, לא גילה אמפטיה למתלוונות, ועסוק במחירות אישיות שהוא משלם. נטען כי על גזר הדין לשקוף לנאים את החומרה במשעו ואת הסבל שגרם.

.30. במהלך טיעוני ההגנה לעונש הוגשו מכתבי הוקפה והערכה שקיבל הנאשם לאורך השנים [ת/21]. נטען כי מתחמי הענישה להם עותרת המאשימה, ביחס לאיושומים 3 - 4, אינם בעלי בקינה אחד עם הפסיכיקה הנוגנת בעבירות דומות, ואף לא עם מתחמי ענישה שהמאשימה עצמה טוענת להם, בתיקים אחרים. לטענת הסגנור, מתחמי העונש להם טוענת המאשימה - נובעים כל כולם משמו וממעמדו של הנאשם, ומנותקים מעמדת המאשימה בדרך כלל. נטען עוד, ביחס לאיושם השלישי, כי המתלוונת ג' מסרה גרסה אשר התבררה שלא נכוןה. גרסתה של ג' באשר לאופן קרות האירועים שבאיושם השלישי - נדחתה הן בהכרעת הדין והן על ידי בית המשפט המחוזי. לעניין איושם זה, יש לאמץ מתחם עונש הולם הדומה לזה שנקבע ביחס לאיושם הראשון.

.31. אשר לאיושם הרביעי, טען הסגנור כי במקרים רבים הסתפקו בתי המשפט במאסר מוותנה, אף המאשימה לא טוענה בתיקים דומים אחרים כי יש להשיט מאסר בפועל. לדעת הסגנור, מתחם העונש ההולם בגין אישור זה נע בין אי הרשות לבין מספר חודשי מאסר שיכל וירצוץ בדרך של עבודות שירות.

.32. ב"כ הנאשם הדגיש את חלוף הזמן, את המחיר שהנאים שילם ומשלם בגין מעשו, עוד לפני נגזר דיןו. הנאשם אינו עובד מאז פרסום הכתבות והتحقיקרים בעניינו,שמו הוקע הציבור, והוא בגדיר "МОוקצת מהמתה המיאוס". נטען, כי יש לתת את הדעת למהפכות שידע הנאשם, עת זוכה בערכאה הדינית, והורשע בשלב הערעור, תוך שבית המשפט המוחזק קובע מסכת עובדתית השונה מזו שבגינה הועמד הנאשם לדין.

noch האמור, נטען כי ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר בפועל אשר ירצה בדרך של עבודות שירות.

.33. הנאשם, בדברו האחרון, טען כי פגע מבעלי להיות מודע לכך. כיום, בעזרה הטיפול שהוא עבר, הוא מבין כי נהג בחוסר רגשות, וכי נשים נפגעו ממנו. הנאשם הביע צער וחרטה. הוא תיאר את התקופה הנוכחית כתקופה הקשה בחיים, וכי הפרק מادرם מוערך לМОוקצת ומונודה, אשר "נזרק" ממעגל החיים. הנאשם ביקש שלא לשלוח אותו לריצוי מאסר מאחורי סורגי ברית.

דין והכרעה:

.34. אפתח בשלוש העורות, אשר אין בהן אלא משום אמרית המובן מלאיו. ועודין, נראה כי יש מקום להדגיש אותן, בשל חשיבותן במהלך גזירת הדין:

ראשית, הנאשם הורשע, לאחר קבלת ערעור המדינה ודחית ערעור הנאשם, בביצוע המעשים המפורטים באישום הראשון, השלישי והרביעי בכתב האישום. בגין מעשים אלו יש לגורור את דיןו, **ובגינם בלבד**. כתבות, תחקירים וראיונות באמצאי התקורת - כבודם במקומם מונח. "**শמעות ורינויים**" באשר למעשים אחרים המיחסים לנאנש - כוחם יפה, אולי, לשיח ציבורי. ואולם, הם אינם חלק מהמסד הראייתי העומד בפני, ואין להם כל חלק ונכחלה בשלב גזירת הדין.

שנייה, מרגע שניתן פסק דין של בית המשפט המחויז, הרי שקביעות אלו הן הבסיס לגזירות דיןנו המוחודשת של הנאשם. על פי קביעות אלו - ביחס לאישום הראשון, נותר על כנו המסד העובדתי אשר נקבע בהכרעת הדין. ביחס לאישום השלישי, נקבע מסד עובדתי השונה במידת מה מעובדות כתב האישום (ואף מהכרעת הדין). כאמור, לפי קביעות בית המשפט המחויז, הנאשם ביקש מהמלוננת ג' חיבור, דקות ספורות טרם תחילת הציגה, **ובמהלך החיבור - ובאופן מכוון** - דחף את ראשו לעבר החזה של המטלוננת, ובנוספ' misuse את חזה באמצעות ידו. מסד עובדתי זה, כך נקבע, משקלל את יסודות העבירה של מעשה מגונה. ביחס לאישום הרביעי, נותר על כנו המסד העובדתי שנקבע בהכרעת הדין - ומסד זה, כך על פי קביעת בית המשפט המחויז, משקלל את יסודות העבירה של הטרדה מינית.

שלישית, וכפי שצין לעיל - ערעור הנאשם ביחס להרשעתו באישום הראשון - נדחה. ערעור שני הצדדים ביחס לעונש שהושת על הנאשם - לא הוכרע בבית המשפט המחויז, נוכח קבלת ערעור המדינה על זיכוי הנאשם מיתר האישומים, ובבקשת הנאשם כי הדין בעניינו יוחזר לערכאה הדינית לשמייעת טיעונים לעונש בגין האישומים הנוספים בהם הורשע. משכך, הרי שאין מקום בשלב דיןוי זה להרהור מחדש מוחודש קביעותי בגזר הדין ביחס לאישום הראשון. אלו עמדות על כן - הן לעניין מתחם העונש ההולם, והן לעניין העונש שנגזר על הנאשם בגין אישום זה. בצדך אף נמנעו ב"כ הצדדים מלטען בפני כל טענה הנוגעת לאישום הראשון.

35. משכך, השאלה העיקרית אשר נותרה להכרעה היא מה מידת ההשפעה של הרשותו הננספת של הנאשם בשלב הערעור, באישומים השלישי והרביעי. מהו העונש הראוី לנאנש בגין אישומים אלו, ומהו היחס הראוី בין עונש זה לבין העונש שנגזר עליו בגין האישום הראשון? שאלות אלו יידומו להלן.

airou achd o mspur airouim:

36. בגזר הדין מיום 20.7.2023 עמדתי על כך שבהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לבחון תחילת אם העבירות בהן הורשע הנאשם - מהוות אירוע אחד או מספר אירועים [סעיף 40יג' לחוק העונשין]. בחינה זו מוכרעת על פי "מבחן הקשר ההדוק" [ע"פ 13/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל (24.10.14)].

37. אין מחלוקת בין הצדדים כי המעשים המתוארים באישום השלישי, ואלו המתוארים באישום הרביעי - הם בגדיר אירועים נפרדים, לצורך סעיף 40יג' הנ"ל. בטיעוניהם התייחסוabei כוח הצדדים למתחם העונש ההולם שיש לקבוע, לשיטתם, לכל אחד מאירועים אלו.

.38. סבורני, כי בדיון התייחסו הצדדים לאישום השלישי והרביעי כלפי אירועים נפרדים. המעשים בוצעו במקרים שונים, בנסיבות שונות, וככלפי קורבנות שונים. אין קשר או היכרות בין הקורבנות, ואף קיימים הבדלים ניכרים ביחס לסוג המעשים והעבירות ויתר הנסיבות האופפות את דרך ביצוע העבירות בכל אחד מהאישומים. בנוסף, וכי שציינתי בגזר הדין מיום 23.7.20 [ביחס לשני האירועים מושא האישום הראשון, כלפי המתלוונת א'] - ראי כי תinent הכרה ויינתן ביטוי נפרד לפגיעה בנפגעת העבירה ולכאה. הכרה זו תעשה בין היתר בקביעת מתחם עונש הולם נפרד לכל מעשה ולכל פגעה - קביעה אשר תזקק תוקן לעקרון הלהימה, הניצב כבריח התיכון בשיקולי הענישה.

.39. משכך, בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד, ביחס לאירוע המתוואר באישום השלישי, וזה המתוואר באישום הרביעי. לאחר מכן, ומשיקבע העונש הראו לנאים ביחס לכל אחד מהאישומים הנ"ל, תוכרע גם שאלת היחס בין עונשים אלו והעונש שנקבע בעניינו של הנאשם בגין האישום הראשון. זאת, בשים לב להוראת סעיף 40ג' לחוק העונשין, המורה כי:

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג'(א) לכל אירוע נפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצלברותם.

(ג) בגזרת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בנסיבות ובזיקה ביניהן, ישמר על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - בין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

מלאת גזרת העונש - האישום השלישי:

קביעת מתחם העונש ההולם:

.40. מתחם העונש ההולם יקבע על פי העקרון המנחה בשיקולי הענישה - הוא עקרון הלהימה [סעיף 40ב' לחוק העונשין]; לשם כך יש לתת את הדעת לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגעה בערכיהם אלו, מדיניות הענישה הנהוגת וכן נסיבות הקשורות ביצוע העבירה [סעיף 40ג' לחוק העונשין].

.41. בגזר דין מיום 23.7.20 עמדתי על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשם, ביחס להרשעתו במעשים המתווארים באישום הראשון. קביעות אלו שרירות וקיימות גם לעניין המעשים והעבירות מושא האישום השלישי. מעשים אלו, כמו כלל עבירות המין, פוגעים בגופה של נפגעת העבירה, בכבודה, באוטונומיה שלה, בתוחשת הביטחון שלה. בהקשר זה יש לזכור, כי תמצית חייו של האדם נעוצה בבחירה וברצונו החופשי, והדברים נוכנים שבעתים בנושאים אינטימיים הקשורים לגופו. כאשר קדושת גופו ובחירה של אדם - למגע, לחיבור, ולאינטimitiyot - נלקחים מהם בנגדו לרצונו, הרי שלא רק גופו נפגע, אלא גם ציפורי נפשו.

42. מעגל הפגיעה של עבירות מין - רחוב, שכן הוא כולל לא רק את נגע או נגעת העבירה. כי תיגע אישת בעבודה, נקל לשער את הטטללה והפחד شيء מנת חלוקם של חברות וחברותה לעובדה. כי תותקף עיריה בכניסה לבית מגוריה - ברוי כי תופר שלוותם ותחושת הביטחון של שכנים, מכרים וקרובי משפחה. מכאן, כי עבירות המין פוגעות בשלום הציבור בכלל, בשלוותם ובביטחוןונם. לא בצד הודגש בפסקה הוצרך להחמיר בענישתם של עברייני מין [ובהקשר זה ר' ע"פ 99994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (1.8.08) וכן ע"פ 5248/18 משה נ' מדינת ישראל (10.10.19)]. הוצרך בהחמרה בענישה מקובל משנה תוקף נוכח העובדה כי עבירות אלו פשוטו ונפוצו בחברה, כמו שנראה כתוצרי תרבות קלוקלת המושתת על סיפוק צרכים מיידי, גם במחירים רמיית כבודו ורצונו של הזולת.

43. למehrבה הצעיר, אף עניינה של המתלוננת ג' אינו שונה. מעשי הנאשם פגעו בביטחוןנה של ג'. באוטונומיה שלה על גופה. בתחשות החופש שלה. בכבודה. המגע המיני המכoon (אשר קדמה לו שיחה הכללת שאלות אישיות וחודרניות) - הותיר את ג' פגעה, המומה, נסערת ומושפלת.

מידת הפגיעה בערכיים המוגנים:

44. במשוער, מושא האישום השלישי, פגע הנאשם בערכיים המוגנים הנזכרים לעיל - ובאופן גלי, ברור וממשי. לפחות, אתחשב בכך שמדובר במגע אשר לא ארך זמן רב, לכל היותר שנויות בודדות. הוא אף לא בוצע תוך הפעלת אלימות. מדובר במגע **מכoon** בין ראשו של הנאשם לבין חזזה של המתלוננת ג', ובמקביל - בין ידו לבין ידיו החזזה שלה. המגע היה מעל לבגדיה של המתלוננת ג'. לחומרא, יש לתת את הדעת לעובדה כי אין מדובר באירוע אחד, בודד וחיריג בנוגע חייו של הנאשם. סקירת רצף האירועים בהם הורשע הנאשם, מלמדת כי בתקופה של קרוב לשנה, פגע הנאשם בשלוש מתלונות שונות, ובארבעה הزادמנויות:

האישום הראשון - עניינו בפגיעה במתלוננת א', בשתי הزادמנויות - בחודש אוגוסט 2012, ובמועד נוסף, בין אוקטובר 2012 לינואר 2013.

האישום השלישי - עניינו בפגיעה במתלוננת ג', ביום 21.10.13.

האישום הרביעי - עניינו בפגיעה במתלוננת ד', בחודש דצמבר 2013.

הפגיעה חוזרת ונשנית בנשים, במהלך תקופה קצרה יחסית - מעכימה ומהדהת את הפגיעה בערכיים החברתיים המוגנים, העומדים בסיס האיסור הפלילי עליו עבר הנאשם.

45. עניין נוסף עליו יש לתת את הדעת הוא פערו הגילאים בין הנאשם לבין המתלוננת ג'. 30 שנות חיים מפרידות בין השניים. המתלוננת אף מסרה, במהלך בירור האשמה, כי כאשר שוחחה עם הנאשם, טרם המגע בה - שאל אותה הנאשם שאלות אישיות והעיר הערות אישיות (היכן היא מתגוררת, האם היא מתגוררת בלבד, הציע כי יקפוץ לבקר אותה בביתה - ע' 190 לפרטוקול מיום 21.10.18). שאלות והערות אלו נראות לנו לא הולומות, והיא אף העירה לנאשם כי הוא נשוי, וכי היא בגיל של בתו [ע' 191 לפרטוקול מיום 21.10.18].

.46. בנוסף לפער הגילאים בין הנאשם לבין המטלוננט, קיימים ביניהם גם פער משמעותי בכוח ובמעמד. עמדתי על הדברים בעניינה של המטלוננט א', בגזר הדין מיום 23.7.20, והדברים נוכנים גם בעניינה של ג'. הנאשם היה באוותה בעת השחקן הראשי, ה"כוכב" של הציגה. הוא מוכר לכל צרכן תרבות בישראל. מעמדו - גם בתיאטרון, אך גם מחוץ לתחומי התיאטרון - ברור ונ顯. המטלוננט ג', לעומתו, איש צעירה, מנחת הציגה (האחריות על החלק XXX של הציגה - לוודא כי בעלי התפקידים מוכנים, לדאוג לשחקנים למחסום - ר' עדותה של המטלוננט ג', ע' 186-187 לפרטוקול מיום 18.10.21). הגיע דוגמת זו המתווארת בפסק דין של בית המשפט המחוזי, המתארשת על רקע פער כוח ומעמד כאמור - מחדדת אף יותר את המסקנה כי הפגיעה בערכיהם המוגנים - ממשית וניכרת.

.47. זאת ועוד - מעשי הנאשם בוצעו במהלך עבודתה משותפת עם המטלוננט ג'. מאחורי הקלעים, דקות ספורות לפני תחילתה של הציגה, ובעת שהקהל כבר ישוב במקומו וממתין לתחילת הציגה. התרגשות הכרוכה במעמד מסווג זה, התחלפה באחת אצל המטלוננט ג' בתחושת ביוזי, פגעה בכבודה ובגופה. המטלוננט הגדרה את התיאטרון בו עבדה, מקום שהוא לה בבית, ואת עובדי התיאטרון - כמו שהיא לה למשפחה [ע' 222 לפרטוקול מיום 18.10.21]. הפגיעה בה, ב"ביתה-שלה", מעכימה אף יותר את הפגיעה בה, וכך שיבורה להלן - חותם המעשים נותר בזיכרון, לנצח עד היום.

מידיניות הענישה הנוגנת:

.48. בגזר הדין מיום 23.7.20 סקרהטי - בעניינו של האישום הראשון - את מידיניות הענישה הנוגנת בעבירה של מעשה מגונה, כאשר מדובר במעשה הכלל מגע. למיטב הבנתי, ואף לאחר שענייני בפסקה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם - לא מצאת לי קיימים הבדלים מובהקים בין מידיניות הענישה בגין המעשים המתווארים באישום הראשון, לבין אלו המתווארים באישום השלישי. יתכן כמובן הבדלים באשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה. אולם ככל, לשיטתי, גם ביחס למעשים המתווארים באישום השלישי, מידיניות הענישה הנוגנת כוללת מנעד רחב למדי, הנע בין ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, דרך מספר חדשני מאסר בפועל (שיתכנו לריצוי בדרך של עבודות שירות) - וכלה בעונשי מאסר משמעותיים לריצוי מ聊聊 סורג ובריח, המגיעים עד כדי שנת מאסר.

ר' בהקשר זה האסמכתאות שלහלן, אשר אל רובן ככולן הפנית, ביחס לאישום הראשון, בגזר הדין מיום 23.7.20. כוחן של אסמכתאות אלו יפה גם לאישום השלישי:

- רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.15);
- ע"פ (מחוזי-מרכז) 13-03-03 42460 ינקלביץ נ' מדינת ישראל (26.11.14);
- ת.פ. (שלום-תל אביב) 34383-04-11 34383 מדינת ישראל נ' כהן (21.2.13);
- ת.פ. (שלום-ירושלים) 33530-06-12 33530 מדינת ישראל נ' דחליקה (3.9.13);

- ת.פ. (שלום-ירושלים) 35021-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.12.13);
- ת.פ. (שלום-ירושלים) 42052-07-14 **מדינת ישראל נ' בראנץ** (13.1.14);
- ת.פ. (שלום-ירושלים) 31932-10-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.12.20);
- ת.פ. (שלום-רמלה) 42624-01-18 **מדינת ישראל נ' אסף** (24.1.19);
- ת.פ. (שלום-רמלה) 28030-08-17 **מדינת ישראל נ' מאיר** (27.12.18).

.49. CAN ה מקום להעכ卜 על טענות המאשימה, ביחס לקביעת מתחם העונש ההולם [לשיטת המאשימה, המתחם הרואן נע בין 12-24 חודשים מסר בפועל] וביחס למדיניות העונשה הנוגגת.

ככל, צודקת המאשימה בטענתה, ולפייה מתחם העונש ההולם לא נקבע אך ורק בהסתמך על מדיניות העונשה הנוגגת. רף העונשה מהוות שיקול אחד מבין מספר שיקולים העומדים בסיס קביעת המתחם. עם זאת, קביעת מתחם עונש הולם השונה באופן מחייב מדיניות העונשה הנוגגת - מחייב הסבר והنمקה. רשאית כМОון המאשימה לטעון, כי יש מקום להעלות את רף העונשה הנוגג. רשאית גם המאשימה לטעון, כי אין בנמצא ولو גזר דין אחד המשתווה בנסיבותיו המחייבות למקרא שבפניו, ומשכך רף העונשה הנוגג משמש רק כנקודות מזא.

.50. לא כך בעניינו. המאשימה אינה טוענת כי רף העונשה הנוגג - נמור יתר על המידה, וכי הגיע העת להעלוותו. תחת זאת הפנתה המאשימה למספר מצומצם של אסמכותאות, המלמודות על המתחם הרואן, לשיטתה. אלא שיעון בפסק דין אליו הפנתה המאשימה - מלמד כי הם אינם תומכים בעמדתה העונשית של המאשימה (סעיף 27 לטיעוני המאשימה לעונש - ת/9):

רע"פ 3318/04 בעניין **דרואה** - מדובר בפסק דין אשר ניתן טרם תיקון 113. על המבוקש נגזרו 12 חודשים מסר בפועל, ונקבע בעניינו כי "גם אם קיבל את הטענה כי **עונשו נוטה לחומרה**, אין לומר כי העונש שנגזר עליו חורג מרמת העונשה המקובלית בעבירות מסווג זה, במידה שיש בה כדי להצדיק הבאתו בפני ערכאת ערעור נוספת". נסיבותו של התקיק בעניין דראואה אין שונות באופן דרמטי מהמקרא שבפני. בוודאי שאין בו כדי להצדיק את עמדת המאשימה, לפיה העונש שנקבע ואושר בעניין דראואה מצוי ברף התחתון של המתחם.

ת.פ. 42624-01-18 בעניין **אסף** - נקבע מתחם הנע בין מספר חודשים מסר בפועל ל- 12 חודשים מסר בפועל. בכלל הבודק, נראה כי האבחנה שעורכת המאשימה בין עניין אסף לבין עניינו של הנאשם - מואלצת, בוודאי שאינה מצדיקה קביעת מתחם החמור כפלים מזה שנקבע בעניין אסף.

רע"פ 5205/15 בעניין **טנוס** - מדובר בפגיעה חוזרת ונשנית באותה מתלוננת, בפעם של שנתיים, על ידי בעל עבר פוליל מכבים, הסובל מסת�性 מינית מסווג פרוטוריזם. מסוכנותו המינית הוערכה כגבולה, תוך שהנאשם מסרב להתמיד בטיפול. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו של טנוס, העמידו על 12 חודשים מסר בפועל, וקבע כי "נראה לנו כי אין נסיבה לחומרה שאינה מתקימת באירוע הנוכחי", וכי "האירוע מצטרף במספר

הרשעות קודמות בתחום זה, כאשר המעשים חוזרים על עצם בדיקת כמעט קליני". בבקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחווי - נדחתה. בכל הבוד, אין ידי לקלות את טענת המאשימה כי עניינו של הנאשם בפני חמור יותר מעניינו של טנוס. יהיה זה מדויק יותר לקבע, כי היפך הוא הנכון.

ת.פ. 12/76 בעניין **צՐפְתִי** - מקריאת גזר הדין עולה, ובאופן מובהק, עד כמה חמור שבעתים עניינו של צרפתி מעניינו של הנאשם בפני. בעניינו של צרפתி נקבע בגזר הדין כי מדובר ב"עברית מין סדרתי וחסר תקנה", כי "עיון בגילוין הרשעותיו של הנאשם חשף תמונה קשה ומצמררת של עברין מין אלים וסדרתי, הפועל אף בתחום עברינוות נוספים... נראה כי אין כמעט תחום עבריני ממנו משך הנאשם את ידו". עוד עולה מגזר הדין כי את המעשים המתוארים בכתב האישום ביצע זמן לא רב לאחר הרשעה בעבירות מין נוספת, בעת שעונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו, ובעוודו נתון תחת צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני עבריני מין. מגזר הדין עולה, כי על פי הערצת המסוכנות בעניינו - "ה הנאשם מבצע עבירות מין באופן חרוטי כתוצאה מסטייה מינית והפרעת אישיות, ואין צורך במצב סיכון יהודי או יווצא דופן לביצוע עבירות. הוא עושה כן כמעט הדבר שבסגורה". מסוכנותו המינית של צרפתி הוערכה כגבולה ביותר. לא מצאת בטיעוני המאשימה כל הנמקה או הסבר לעמדתה, כי בעניינו של הנאשם שבפני, ראוי לקבע רף תחתון של מתחם עונש הולם (12 חודשים) הגבוה אף מזה שנקבע בעניינו של צרפתி.

לאור כל האמור, אין ידי אלא לקבע כי מתחם העונש ההולם לו עותרת המאשימה - נוטה באופן מובהק לחומרה, סוטה באופן ממשי מרף הענישה הנוגה - וכל זאת ללא הנמקה של ממש.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה:

.51. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם להוראת סעיף 40ט' לחוק העונשין, שקלתי אף את השיקולים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה, כאמור להלן.

התכוון שקדם לעבירה -

.52. האירוע מושא האישום השלישי התרחש דקות ספורות לפני תחילתה של הצגה בה שיחק הנאשם. הנאשם ישב על כסא, מאחורי הקלעים (אותו הביאה לו ג', לבקשתו). על פי עדותה של ג', הנאשם שאל אותה, טרם הגיע ביניהם, שורה של שאלות הנוגעות לחייה האישים, "כמו תקליט שבור" (ע' 190 לפרטוקול מיום 18.10.21). שאלות אלו, הוגדרו על ידי בית המשפט המחווי כ"מלל מיני" [סעיף 43 לחווות דעתה של כב' השופטת ת' נאות-פרי]. לאחר מכן, ביקש הנאשם חיבור מ- ג'. כאמור בפסק דין של בית המשפט המחווי, במהלך החיבור, נוצר על ידי הנאשם **מגע מכוון** בין ראשו לבין חזה של ג', ובין ידו לבין חזה שלה.

בחינת המכול האמור - המلل המיני, בבקשת החיבור, והגע המכוון, מוליכה למסקנה כי לא זו בלבד שמדובר במעשה מכוון, אלא גם במעשה מתוכנן. יש לראות את השאלות החוזרות, ואת בבקשת החיבור - כ"מעשי הכהנה" אשר יצרו הזדמנויות של קירבה פיזית. קירבה זו היא שאפשרה את המגע המכוון בחזה של ג'. משכך, נראה כי

מעשי הנאים בוצעו תוך תכנון מוקדם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה -

53. בעניינה של המתלוננת ג' נערק תסקירות נגעת עבירה. התסקיר פתח צוהר לנכבי נשמה וועלמה הפנימי של ג', ועמד על קורותיה - טרם הפגיעה בה מידי הנאים, ובעקבותיה. כפי שציינתי לעיל, מפאת צנעת הפרט לא ארchip ולא אפרט את האמור בתסקירות. ואולם, הלב נחמצץ למקרא התסקיר. הוא מלמד עד כמה קשה הייתה הפגיעה במתלוננת. עד כמה רחבה הייתה השפעת הפגיעה בה, ברבדים שונים של חייה. על מקצת מכל אלו ניתן היה גם ללמד מעדויות נשמעות לפני בירור האשמה: בראש ובראשונה עדותה של המתלוננת ג', אך גם עדויותיה של אחותה, של אמה, של חברותה (ג'). ושל המטפלות אשר טיפולו בה לאור התתקופה (הפסיכולוגית מל, והמטפלת א.ג.). נראה, כי השינויים שהלו ב- ג' לאחר אותו לילה בו נגעה מיד הנאים - ניכרו היטב לכל מי שהכיר אותה.

54. זאת ועוד: בגזר הדין מיום 23.7.20 ציינתי, ביחס לאיושם הראשון ולמתלוננת א', כי מצד הנזקים שנגרמו לה בשל הפגיעה, לא ניתן להתעלם ממוגל נזק נוסף שהוא מנת חלקה, בשל הצורך במהלך בירור האשמה. דומה כי הדברים נכוןים, ובמידה לא פחותה, גם בעניין האישום השלישי, ובעניינה של המתלוננת ג'. עדותה של ג' נמשכה על פני שתי ישיבות, במהלך נאלצת לשחרר, ולפרט פרטיהם, את האירוע המתואר באישום השלישי. חקירתה הנגדית הייתה ארוכה ונוקבת. ניכר היה כי מסירת עדות - קשה למתלוננת. מהימנותה הוטלה בספק. במהלך עדותה, עלה כי מכשיר הטלפון הנייד הישן שלו - עדין ברשותה. נוכח במהלך חקירתה וטענות שעלו בה - מסרה ג' ליחידה החוקרת את מכשיר הטלפון הנייד שלו, על מנת שייתבצע בו חיפוש. עקב לכך - נחשפו מאות ואלפי הודעות והתקצבות מהתקופה הרלבנטית מתוך מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ג' [ר' הקולסר ת/25]. אף בכך היה כדי להעצים את הפגיעה ב- ג' ובפרטיותה.

55. כמו בעניין האישום הראשון - כך גם ביחס לאיושם השלישי: קו ההגנה בו נקט הנאים אינם פסול, ואין בדברים האמורים כדי להטיל דו-פי באופן ניהולו הגנתו של הנאים. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שעדותה של ג', במהלך בירור האשמה, ועמידתה בפני חקירה נגדית מתישה וממושכת, הביאו לפגיעה נוספת בה. לעניין זה ראוי כי ינתן משקל. בית המשפט העליון הכיר בעבר ב"פגיעה משנית" שעוברת מתלוננת בעבירות מין. ר' בהקשר זה בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר (23.1.14):

"**קשה היא דרכה של מתלוננת בעבירות מין. אם לא די באירוע הקשה שעבירה, הרי שההגשת התלונה, הבדיקה הרפואית, החקירה המשפטית, העדות בבית המשפט והחקירה הנגדית, החשיפה הבלתי רצונית בפני מקרים וקרובים ולעתים אף חשיפה תקשורתית - כל אלה אך מעכינים את סבלה של המתלוננת. הפסיכה הקרה ב"פגיעה משנית" שנגרמת למתלוננת עקב הליכי המשפט והחקירה... ואף דימתה את הדרך הקשה שעוברת המתלוננת ל"אונס שני" ... לא אחת, בש贬תי על מדין, מזמן לעדותה של מתלוננת, תמהתי בין לבני האם ההליך הפלילי אכן מביא עמו מזור למתלוננת ומעצים אותה בהמשך דרכה בחיים, או שמא היפוכו של דבר, אך**

מעצים את סבלה. מכל מקום, ברוי כי יש מি�タאם (קוראלציה) בין היקף החשיפה והחיטוט בפרטם האנטיימיים-רגשיים-נפשיים של המתלוננת, לבין עצמת הסבל והקושי הנובעים מהלכי החקירה והמשפט".

.56 לשיטתו, ראוי כי ל"פגיעה משנה" זו "נתן משקל, כנסיבה הקשורה לביצוע העבירה, וכן נזק אשר נגרם למתלוננת בשל ביצוע העבירה".

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה-

.57 כמו פרט בהכרעת הדין - המעשה התרחש לאחרי הקלים, דקות ספורות טרם תחילתה של הצגה בכיכובו של הנאשם. על פי קביעות בית המשפט המקורי - המעשה בוצע באופן מכoon, והוא מצביע על "דפוס התנהלות וחשיבה פורצת גבולות של הנאשם כלפי נפגעות עבירה שונות" [ע' 18 לפסק דין של בית המשפט המקורי]. המעשה בוצע באופן מבהה, משפיל ומחפי, ונראה כי בסיסם עומדת הרצון לטיפוק לצרכים מיידי, גם במקרה רמייתם כבodo של הזולת.

.58 בהקשר זה לא ניתן להטעם מتفسיר שירות המבחן, אשר התרשם כי ברקע מעשיו של הנאשם עומדים גורמים רגשיים, לרבות קושי להתמודד באופן הולם עם תחושות כוח ועוצמה, וכן טשטוש גבולות ביחסים ביןאישיים.

ニיצול הכוח והמעמד של הנאשם-

.59 בעניין זה אין לי אלא לחזור על הדברים שנכתבו בעניינו של הנאשם בגזר הדין מיום 23.7.20. הדברים נוכנים אף ביחס לאישום השליישי, ולפעריו כוח ועומד בין הנאשם לבין המתלוננת ג'. הנאשם הוא מבכירי תעשיית הבידור והתרבות בישראל. פניו מוכרות בכל בית. הוא השתתף בעשרות רباتות של הצגות, סרטים, תכניות טלוויזיה - וכל זאת במגוון רחב של תפקידים, בהצלחה מרובה ובכישרון רב. ג', לעומתו, היא אישה צעירה ואנוונימית. בינה לבין הנאשם מבדים לשואה עשויה חיים. היא עבדה כמנהלת הצגה [ועל הגדרת תפקיד זה עמדנו כבר לעיל]. דומני כי פערי הכוחות והמעמד במקום העבודה - ברורים וניכרים.

.60 נראה כי בעניינה של ג', כמו גם באישום הראשון - הנאשם כשל מלאכיב לעצמו גבולות. הנאשם נמנע מלכבד את זולתו, בדgesch על כבודה של המתלוננת ג' - אישה, אדם, חברה למקום העבודה, כמו שתנותה לה הזכות ל'מרחיב אישי' בטוח: מוגן מידים הנשלחות לעבר גופה, מוגן מגע חטפני, מחפי ומשfoil. דומה כי אף הפעם סבר הנאשם, כי ג' תיאלם דום ותחריש נוכח הפגיעה בה.

בהתנהלות זו של הנאשם, בניצול המכוור של כוחו ומעמדו - יש מושם נסיבה לחומרה המשליכה על קביעות

מתחם העונש ההורם.

חומרת המעשה-

.61. מעשי הנאשם מושא האישום השלישי - מכוערים ונקלים. עמדנו על כך שהם בוצעו באופן מכוון, למען סיפוק יצרים רגעי, וטור גלי אטימות למתלוננת ג', לכבודה, לגופה, לאוטונומיה שלה, לפרטיותה ולזכותה למרחב אישי במקום עבודתה. מעשים אלו ראויים לגנאי, להבעת סלידה, לקלון - ולענישה.

.62. יחד עם זאת ובאותה נשימה, עולה הצורך למקם את מעשי הנאשם על קשת ומגוון המעשים הנכנסים להגדרת "מעשה מגונה", שבסעיף 348(ג) לחוק העונשין. המעשים המוגנים אינם עשויים מיקשה אחת. וכבר למדנו כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין **חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו**, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו [סעיף 40ב' לחוק העונשין].

.63. בבואי למקם את מעשי הנאשם על פני קשת החומרה של מעשים הממלאים אחר הגדרתה של עבירות "מעשה מגונה" - מסקנתני היא כי המעשים אינם מצויים בחלק הגבוה של החומרה. אין הדברים נאמרים כדי להקל ראש חיללה במעשים עליהם נותן הנאשם את הדין. עם זאת, וה גם שמדובר במעשה מגונה אשר בוצע תוך כדי מגע בגופה של המתלוננת, יש לציין כי הוא ארך שניות בודדות. הוא לא בוצע תוך הפעלת כוח. הוא לא כלל נגיעות מתחת לבגדים. הוא לא נעשה תוך הפשטה, או תוך התערטלות. הוא לא כלל מגע/התחככות באיברי מין.

מתחם העונש ההורם-

.64. נכון האמור, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, אני קובלע כי ביחס לאירוע מושא האישום השלישי, אשר בוצע על ידי הנאשם כאמור בפסק דין של בית המשפט המחויז, **מתחם העונש ההורם נע בין מאסר מוותנה ועובדות לתועלת הציבור לבין 12 חודשים מאסר בפועל**, וזאת בצרוף ענישה נלוית.

.65. לא מצאתני כי ישנה הצדקה לסתות מתחם העונש ההורם. לא לחומרה (מטרumi הגנה על שלום הציבור - סעיף 40ה' לחוק העונשין), ואף לא לקולא [מטרumi שיקום - סעיף 40ד' לחוק העונשין]. אדגיש כי אף לא אחד מהצדדים טוען כי המקירה שבפני מצדיק סטייה מתחם העונש ההורם, מטעם בלבדו.

מיומו של הנאשם בגדרי מתחם העונש-

.66. בשים לב להוראת סעיף 40יא' לחוק העונשין, התחשבתי בקיומן של נסיבות ושיקולים שאינם קשורים ביצוע העבירה. נסיבות ושיקולים אלו משפיעים על מיומו של מבצע העבירה, בגדרי מתחם העונש ההורם.

.67. בהקשר זה נתתי דעת לי גילו של הנאשם [כבן 68 היום], לעברו הנורטטיבי, ולעובדת כי כמעט המעשה המתוארים בהליך שבפני - לא הסתבר הנאשם בפליליים. הנאשם שמר על רצף תעסוקתי عشرות שנים. הוא אב לבנות, וסב לנכדים, מנהל מערכת זוגית ממושכת. בנוסף, כידוע וכמפורט גם לעיל - הנאשם הוא דמות מוכרת בעולם התרבות בישראל. שחקן, במאי ומורה למשחק. מזה מספר עשרים השתתף הנאשם והופיע בסרטים, במחזות, בסדרות טלוויזיה.

.68. נתתי דעתני גם לנזקים שנגרמו לנאשם ולבני משפחתו מהמעשים העומדים בסיסים כתוב האישום. בצדק ציין הסנגור, כי מאז הפרסומים בתקשורת אודוטה הפרשה, נמנע הנאשם כמעט לחלוון מכל עשייה ציבורית, אינו משתתף בסרטים ואינו מופיע בהציגות. הסנגור עמד בטיעונו על המחיר האישי והחברתי שהנאשם משלם, עוד לפני הורשע, על תחוצת הנידי שהיתה למנת חלקו, ועל כך שהפרק ל"מוקצת מחמת מיאוס". הדבר גם משתקף מנתונים הנוגעים לירידה בהכנסותיו של הנאשם בשנים האחרונות [בהקשר זה ר' נ/17].

.69. איש מבני משפחתו של הנאשם לא התייצב למסירת עדות במהלך הטיעונים לעונש. ואולם נקל לשער כי מרגע חשיפת הפרשה ועד היום, ניהול ההליך הסב לנאשם ולבני משפחתו סבל לא מבוטל. ציינתי, בגזר הדין מיום 20.7.23, והדברים נכונים אף בבואה לגורור את הדיון ביום, כי כל הליך פלילי הוא הילך פוגעני. כל ניהול של הילך פלילי הכרוך בפגיעה בנאשם ולבני משפחתו. אולם דומה כי הדברים נכונים שבעתים נכון מעמדו החברתי של הנאשם, טרם ניהול ההליך בעניינו. נראה כי ירידת קרכנו של הנאשם בקרב הציבור, ומהירות החברתי שגובה הילך ממנו ולבני משפחתו - גבוהה במיוחד. ציינתי כבר, כי לשיטתי, השיקול בדבר הפגיעה בנאשם שנגרמה לו עקב ניהול ההליך - הוא באופן מובהק שיקול של "חסד וرحمות". אין להתעלם מנסיבות זו, וממידת הפגיעה בנאשם, במעמדו וברומו "נפילתו".

.70. שיקול נוסף אותו יש לשקל, בין יתר השיקולים שאינם קשורים ביצוע העבירה, נעוץ במידת ואופן נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו. בהקשר זה נראה, כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על ממש על מעשיו, ועל הפגיעה שפגע במתלוננת ג'. בדברו האחרון במהלך הטיעונים לעונש הביע הנאשם צער וחרטה, אולם לשיטתי מדובר בדברים הנאמרים מן השפה אל החוץ, בגדיר "מעט מדי ומאוחר מדי". אזכיר - בפני שירות המבחן התקשה הנאשם ליטול אחריות על המעשים המתוארים באישום השלישי, לא חש בושה, אשמה או חרטה בגין ואף לא הביע אמפתיה כלפי המתלוננת. גם בפני שירות המבחן, ובמהמשך ישיר לטענות הנאשם במהלך החקירה - הטיל הנאשם דופי באמונות המתלוננת ג', והפחית מהשלכות מעשיו. אף מהערכת המסוכנות העדכנית עולה כי הנאשם לוקח אחריות פורמלית בלבד לעשיין, תוך שבולטים עיוותי חשיבה וטשטוש כוונותיו כלפי המתלוננות, כמו גם מזעור חומרת המעשים כלפייה.

.71. עניין נוסף עליו יש לתת את הדעת הוא הזמן שחלף מעת ביצוע המעשים המתוארים באישום השלישי [אוקטובר 2013]. אזכיר כי חקירת המשטרה החלה בשנת 2016, וכtablet האישום הוגש בחודש Mai 2018. מדובר בחלוף זמן משמעותי - כמעט שנים ממועד ביצוע המעשים ועד יום הגשת כתב האישום. אין לייחס לנאשם כל תרומה להתמכות היליכים אלו, ולהילך הזמן יש לתת משקל במסגרת השיקולים בעת גזרת הדין. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדת כי גם ביום, על אף פרק הזמן המשמעותי שחלף - השפעות מעשו של

הנואם לא פגנו. כעולה מتفسיר נגעת העבירה, המתלווננת ג' ממשיכה לשלם מחירים אישיים ואחרים בגין המעשים המתוארים באישום השלישי.

.72. עבר פלילי של הנואם: הנואם בן כ- 68 שנים. לחובתו אין הרשעות קודמות מכל סוג. אף אין בפני כל אינדיקציה לכך שהנואם שב והסתבר בפלילים. אשר להערכת המסוכנות המינית, הרוי שכמפורט לעיל - גם על פי ההחלטה העדכנית, הנואם לא אימץ דפוסי התנהגות אנטי סוציאליים. מהנואם נשקפת מסוכנות מינית בדרגה נמוכה.

.73. עניין אחרון עליו יש לחת את הדעת כרור בתרומות הנואם לחברה. מטעם ההגנה הוגש, במסגרת הטיעונים לעונש, מכתבו תודה והוקאה על פועלו של הנואם, על תרומתו והתנדבותו במסגרת שונות. בנוסף, דומה כי תקצר הירעה מלפרט את דבר פועלו של הנואם בתחום בידור ואומנות שונים. הנואם הוא מבכירי השחקנים בישראל, ונראה כי בגין פועלו רב השנים וברור היכישון, הפרק הנואם למוכר בכל בית אב בישראל.

.74. נוכח השיקולים אשר פורטו לעיל, אני סבור כי עניינו של הנואם מצוי ברף הבינוי של מתחם העונש ההולם.

פיצוי למתלווננת ג'

.75. عمדי לעיל על השלכות מעשי של הנואם על המתלווננת ג'. בין היתר, הדברים משתקפים וועלם גם מتفسיר נגעת העבירה שהוגשה בעניינה של ג'. גם היום, קרוב לשמנה שנים לאחר המעשה, ניכר כי השפעתם לא פגעה, והשלכות המעשה לא חלפו. בנסיבות אלו, ובשים לב לנזקים שנגרמו לו- ג', הרוי שיש לחיב את הנואם בפיצוי כספי למתלווננת, מכוח הוראת סעיף 77 לחוק העונשין.

.76. נראה כי בענייננו, ועל אף קיומו שלتفسיר נגעת עבירה, יש לפסוק למתלווננת ג' פיצוי על דרך האומדן בלבד. כך, למשל, אין בפני נתונים המאפשרים הערכה מדוקית (או מקרובה) באשר לתוצאות המפגשים הטיפוליים של ג', כמו גם עלויותיהם.

אזכור, בהקשר זה, כי אין בפיצוי הנספק לפי סעיף 77 הנ"ל כדי לammo את כלל נזקיה של המתלווננת ג'. מطبع הדברים, פתיחה בפני ג' האפשרות לتبוע את נזקיה בהליך מתאים אחר, ככל שתמצא לעשות כן [ובמסגרת בירור האשמה אף עלתה אינדיקציה לכך כי המתלווננת ג' פנתה, באמצעות באות-כוחה, בדרישה לפיצוי כספי; אציג עם זאת, כי אין בעצם הגשת תביעה לפיצוי כדי לשולות את הפעלת סמכות הפיצוי לפי סעיף 77 הנ"ל - ר' רע"פ 9727/05 **פלוני** נ' מדינת ישראל (8.07)].

סיכום ביניים - העונש הרואוי לנואם בגין האישום השלישי:

.77. נוכח מכלול השיקולים שהובאו לעיל, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בשים לב למתחם העונש ההורם שקבועתי, כמו גם למקומו של הנאשם בגדיר המתחם הנ"ל, סבורני כי העונש הרأוי לנאשם, בין המיעדים המתוארים באישום השלישי, עומד על שמוונה (8) **חוודshi מסר בפועל** (אשר יכול וירצטו בדרך של **עובדות שירות**), מסר מותנה וכן **פיקצי כספי ממשועוטי למתלוונת ג'**.

.78. שאלת היחס בין עונש זה לבין העונשים בגין יתר האישום - תידן בהמשך.

מלאת גזירת העונש - האישום הרביעי:

קבעת מתחם העונש ההורם:

הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם,omidat ha-pge'ah b-hem-

.79. על הערכיהם המוגנים העומדים בבסיסה של עבירות הטרדה המינית, ניתן ללמוד גם מקריאת סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע כי:

"חוק זה מטרתו לאסור הטרדה מינית כדי להגן על כבודו של אדם, על חירותו ועל פרטיוותו, וכי לקדם שווון בין המינים."

ברי לפיך כי עבירה של הטרדה מינית - פוגעת בערכים המוגנים הנזכרים בסעיף 1 לחוק הנ"ל. על כן אוסיף, כי בהטרדה מינית יש משום פגעה בשלמות נפשו ובittelotenu של נפגע העבירה. עוד בטרם נחקק החוק למניעת הטרדה מינית, נאמרו על ידי בית המשפט העליון הדברים הבאים, היפים גם לעניינו [ע"מ 6713/96 מדינת ישראל נ' בן אשר, פ"ד נב (1) 650]:

"הטרדה מינית היא תמיד, בכל ציבור ובכל מקום - פסולה. היא פסולה משום שהיא נכפית על ידי אחד אחד בכנגד לרצונו של אדם אחר, בתחום המין, שהוא לפי מהותו תחום שמור, יותר מכל תחום אחר, לרוץון הדדי."

.80. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים - הנאשם ביצע עבירה כלפי אישה שפגש באקראי, ובמקום ציבור. בין השניים התפתחה שייחה בהסכם, אותה הגדרה המתלווננת ד' כשייחת "געימה, נחמדה ומענינית" [ע' 180 לפרטוקול מיום 18.11.7]. בתחילת שייחתו השניים שייחת חולין, והנ帀ר אף הציג לה מתוך הטלפון הננייד שלו תМОנות של נCKER שזה עתה נולד. במהלך אותה שייחה שאל הנאשם את ד' שלוש שאלות אשר נקבע כי הן בעלות אופי מטריד. השאלות לא היו בעלות אופי מאיים. ד' לא הגיעה מותקפת, אם כי השאלות הטרידו אותה, וגרמו לה להלם. משהמשיר הנאשם בשאלות מסווג זה, כמה ד' ועזה את המקום. לשאלות לא לווה מגע. השאלות המטרידות לא לוו בהוצאות בעלות אופי מיני. ד' הגדרה את המפגש והשאלות ששאל אותה הנאשם כ"אחד

האירועים המינוריים שעברתי בח"י" [ע' 181 לפרטוקול מיום 7.11.18]. בנוסף, המתלוונת בגין, ובינה לבין הנאשם לא היו יחסី מרות, או יחסី עבודה כלשהם. מطبع הדברים, ד' מכירה את הנאשם כשחקן מוביל בתחום הבדיקה, אך אין בין הנאשם לבין הנאשם פער מעמד. בתום המפגש, ולאור שאלותיו של הנאשם, הרגישה ד' מתוך עדותה של הפסיכולוגית ח.מ, ע' 169 לפרטוקול מיום 7.11.18, ואף נסערת [עדות חברתה של ד', בר, ע' 212 לפרטוקול מיום 18.11.22]. עם זאת, בחלוף כחודש ימים הציעה לנאם חברות בדף הפיסבוק שלו.

נכח האמור, הן נוכחות תגבורתיה של ד', והן במנוחת מתוגבות אלו, ובשים לב לנסיבות המקרה, נראה כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, על אף שהינה ממשית - אינה מצויה ברף הגבהה.

מединיות הענישה הנוגנת:

.81. בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מעלה כי בין עבירות שנעברו בנסיבות דומות או קרובות - הושתו עונשים במנעד הנע בין מאסרים מותניים או רכיב מוחשי של שירות לתועלת הציבור, לבין עוני מאסר בפועל, אשר יכול וירצוז בדרך של עבודות שירות. ר' בהקשר זה:

- רע"פ 4251/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.6.16)
- רע"פ 1012/13 **גרידי נ' מדינת ישראל** (20.7.14)
- ת.פ. (שלום-ראשל"צ) 42649-11-16 **מדינת ישראל נ' כהן** (8.5.17);
- ת.פ. (שלום כפר-סבא) 47450-03-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.10.19);
- ת.פ. (שלום באר-שבע) 54232-01-13 **מדינת ישראל נ' מלכה** (9.6.13);
- ת.פ. (שלום באר-שבע) 23574-07-16 **מדינת ישראל נ' מור** (23.4.17);
- ת.פ. (שלום - חיפה) 14277-11-10 **מדינת ישראל נ' קומר** (30.6.11).

.82. גם לעניין האישום הרביעי נראה כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה - אינו מתישב עם הפסיכיקה אליה הפנתה כתמייה לטענותיה. שלושת פסקי הדין אליו הפנתה המאשימה [סעיף 31 לטיעוניה לעונש] - חמורים שבעתים מעוניינו, וניתנו כולם לפני תיקון 113 לחוק העונשין. עניין **סובח**, אליו הפנתה המאשימה [ת.פ. (שלום אילית) 1669/08 **מדינת ישראל נ' סובח**], עניינו בהטרדה אשר כללה 涅槃, וכן czesa לקיום יחסី מין. בעניין **עובדיה**, אליו הפנתה המאשימה [ע"פ (מחוזי תל-אביב) 70715/06 **עובדיה נ' מדינת ישראל**], דבר בהטרדה במספר הזדמנויות, ובנסיבות מיניות חוזרות ונשנות, לרבות הצעה לcliffe עם המתלוונת לביתה ולקאים עמה יחסី מין. ובעניין **קצור**, אליו הפנתה המאשימה [ע"פ 6532/09 **קצור נ' מדינת ישראל**], דבר בהטרדה מינית של עובדת על ידי מנהלה, בה策עות מיניות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, וכן במעשה מגונה אשר כלל היצמדות לגופה של המתלוונת.

אני דוחה לפיך את טענת המאשימה כי מתחם העונש ההולם במקורה שבפני נע בין 4-9 חודשים מאסר בפועל. הדבר בעתייה לקביעת מתחם עונש מופלג בחומרתו, ללא הצדקה ממשית ולא הנמקה עניינית.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין) -

.83. כאמור, בין הנאשם לבין המתלוונת ד' אין היכרות מוקדמת. המפגש ביניהם היה אקראי, ובמקום ציבורי. נראה כי מעשיו של הנאשם לא קדם תכנון, שכן השיחה ביניהם, תחילתה בנושאים אחרים. הנאשם, מן הסתם, לא יכול היה לצפות כי המתלוונת ד' תספר לו כי בילדותה נפגעה מינית מיד שכך.

.84. אשר לנזק שנגרם בשל ביצוע העבירה - המתלוונת ד' מסרה בעדותה, במהלך בירור האשמה, כי מדובר באחד האירועים המינוריים בחיה. גם שהרגישה מוטרדת באותו יום - נראה כי מעשי הנאשם לא הותירו חותם ארוך טווח, לא נצרכו בנפשה, לא פגעו בה או טלטו את ספינת חייה. מבליל שהיה בכך כדי להקל ראייה בכיעור שבمعنى ה הנאשם ובהתנהגותו, הרי שהנזק שנגרם למתלוונת - אינו רב.

.85. אין בידי לקבל את טענת המאשימה כי המעשה בוצע תוך ניצול פער כוחות ומעמד. אכן, הנאשם מבוגר מהמתלוונת ד' בעשרות שנים. אכן, הנאשם הוא שחקן מפורסם ובעל מעמד, בקהלנו, בתיאטרון ובטלוויזיה - ואילו היה של המתלוונת ד' נתועים באנומניות מבורכת. אין בכך כדי להוביל למסקנה או לקבוע כי הנאשם **ニצל** את מעמדו או את גילו כדי לפגוע במתלוונת. ד' לא עבדה עם הנאשם, לא השתתפה בתכנית או הצגה בקולנוע, היא לא הייתה תלמידה שלו או פקודה שלו. ד' לא סרה למרותו של הנאשם בשום צורה ואופן. למשמעותו החודרניות ומעוררות שאט-הנפש, עשתה את הדבר המתבקש: קמה, סובבה לנ宴ט את גבה, והלהה ממנו והלאה. מכל מקום, גם לו קיימים פער כוח ומעמד בין הנאשם לבין המתלוונת ד' - לא הוכח בפני, ודאי לא מעבר לספק סביר [ר' סעיף 40(ג) לחוק העונשין], כי הנאשם **ニצל** את כוחו או את מעמדו בעת ביצוע העבירה.

.86. נכון האמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם, בגין המעשים המתוירים באישום הרביעי, **נע בין מאסר מותנה לבין מספר בודד חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.**

מקוםו של הנאשם בגדרי מתחם העונש -

.87. לעניין זה,(IFIM) גם השיקולים אשר פורטו ביחס לaiosom השלישי. הn לעניין הפגיעה הצפואה של העונש בגיןם ובבני משפחתו, הn לעניין היעדר נטילת אחריות מצדינו של הנאשם על מעשי, הn לעניין עברו הנקי, חלוף הזמן, כמו גם תרומתו של הנאשם לחברת.

נכון האמור, אני סבור כי עניינו של הנאשם בחלוקת הבינו של מתחם העונש ההולם.

.88. אছזר ואדגיש - התבטאויותו של הנאשם באוֹתָה שיחה עם המתלוונת ד' - מעוררות קָבֵס. המדבר בתבטאויות מbezot ובზוּות. אף אדם אין זכות לפנות בצורה מבישה שכזו לאָף אִישָׁה. וכשהדברים נאמרים בחוסר רגשות מופגן, שניתוט ספורות לאחר שהמתלוונת חשה בפני הנאשם את סגור ליבָה ואת דבר הפגיעה המינית שחוותה בילדותה - הרוי שמדובר בשפל מוסרי של ממש.

.89. ועודין - הפיצוי הנפסק לפי סעיף 77 לחוק העונשין, ועוד, בראש ובראשונה, לספק לנפגע העבירה סعد כספי בגין נזקים שנגרמו לו כתוצאה מביצוע העבירה. ובעניננו, כפי שפורט בהרחבה לעיל, אף עלה במהלך בירור האשמה - הרושם המתkeletal הוא כי למתלוונת ד' נגרמו לכל היוטר נזקים מינוריים, כתוצאה מעשי הנאשם. מעבר לאי הנוחות הזמן משאלותיו החודרניות של הנאשם, ד' לא נזקקה לתמיכה או לטיפול. היא לא העסיקה את עצמה בדברים שאמר לה הנאשם. בנוסף, זמן קצר לאחר האירוע, כתבה ד' בדף הפיסבוק שלה "פוסט" המתאר באופן חיובי את המפגש המקרני שלה עם הנאשם.

בנסיבות אלו, נראה כי חיוב הנאשם בפיצוי המתלוונת ד' - יחרוג מתקלותו של סעיף 77 לחוק העונשין. על תכליות אלו של הפיצוי, עמד בית המשפט העליון בע"פ 4737/17 **שחادة נ' מדינת ישראל** (24.4.18), אליו הפנהה גם המשימה בטיעוניה:

"**הפיצוי האמור יש לו מספר תכליות שונות, וביניהן: מתן סעד מהיר לנפגע העבירה; הכרה חברתיות בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, חלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכותוים במסגרת הליך זה ואף יסוד של היתירות לעבריין עצמו, שחויבו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו.**"

משכך, סבורני כי בנסיבות העניין אין מקום לחייב את הנאשם בפיצוי כספי למתלוונת ד', לפי סעיף 77 לחוק העונשין.

סיכום ביןיהם - העונש הראוּי לנאשם בגין האישום הרביעי-

.90. נוכח מכלול השיקולים שהובאו לעיל, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בשים לב למתחם העונש ההולם שקבועתי, כמו גם למיקומו של הנאשם בגדרי המתחם הנ"ל, סבורני כי העונש הראוּי לנאשם, בגין המעשים המתוארים באישום הרביעי, עומד על מאסר מוותנה.

היחס בין העונשיהם:

.91. כאמור בגזר הדין מיום 23.7.2022, הגעתו למסקנה כי העונש הראוי לנאים, בגין המיעשים והעבירות מושא האישום הראשוני, הוא 6 חודשים מאסר (אשר יכול וירצוז בדרך של עבודות שירות), מאסר מוותנה ופיקוח למתלוונת אי; וכמפורט לעיל - לקביעתי, בגין המיעשים והעבירות מושא האישום השלישי, העונש הראוי לנאים הוא 8 חודשים מאסר (אשר יכול וירצוז בדרך של עבודות שירות), מאסר מוותנה ופיקוח ממשמעותי למתלוונת ג'; ובгинן המעשים והעבירות מושא האישום הרביעי, העונש הראוי לנאים הוא מאסר מוותנה.

לענין היחס בין העונשים, נתתי דעתך להוראת סעיף 40יג' לחוק העונשיין, אשר צוטט לעיל.

.92. לקביעתי, חפיפה מלאה בין העונשים אינה הולמת את נסיבות המקירה. חפיפה שכזו חוטאת לעקרון הלהילה. מקום בו מדובר בעבירותimin כלפי קורבנות שונים, בנסיבות שונות; מקום בו מדובר בתדיות מעשים כמתואר בגזר הדין ובשים לב לנזק שנגרם לקורבנות ולהיעדר נטילת אחריות מצדו של הנאשם - אזי מכתיב עקרון הלהילה הצבורות של העונשים, רובם אם לא כולם. בדין הפantha המאשימה לע"פ 7907/79 זקנה נ' מדינת ישראל (22.2.15), שם נאמרו הדברים הבאים ביחס לסעיף 40יג' הנ"ל, והיפים גם לענייננו:

"ההסדר החדש אינו שולל את שיקול דעת בית המשפט לקבע חפיפת עונשים, אולם עקרון הלהילה, שנקבע כאמור עקרון המנחה בעונשה, מחייב כי לכל מעשה עבירה בגיןו הורשע הנאשם ינתן ביטוי הולם בקביעת עונשו, בעיקר כאשר מדובר באירועים נפרדים. במקרים כאלה, חפיפת עונשים אינה מתישבת לכואורה עם עקרון הלהילה, ובעיקר ככל שמדובר בחפיפה מלאה של עונשים, ומחייבת הנמקה משכנית".

.93. לא מצאתי בנסיבות המקירה שבפני הנמקה משכנית המצדיקה חפיפה **מלואה** של העונשים. ההיפך הוא הנכון. יש מקום לשינה הצדקה להוראות על הצבורות זה לזה של **חלק הארי** של העונשים שהושתו על הנאשם בכל אחד מהאישומים בהם הורשע.

.94. אף לא מצאתי לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן ולגוזר על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. ריבוי המיעשים והעבירות בהם הורשע הנאשם על חומרתם, נזקיהם לנפגעות העבירה והיעדר נטילת האחריות - אלה ועוד, כאמור בהרחבה לעיל, מכרים את הCPF לטובות עונשה קונקרטית של מאסר מאחורי סורג וברית.

כידוע, המלצת שירות המבחן - כשמה כן היא. הגם שמדובר בכלי עזר חשוב, הרי שתסקיר שירות המבחן אינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מזה של שירות המבחן [השווה רע"פ 1756/16 ימינו נ' מדינת ישראל (16.3.16); רע"פ 2781/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.4.15); רע"פ 493/17 **פלוני נ' מדינת ישראל**].(13.3.17)

סוף דבר:

עמוד 24

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בגין אחד עשר (11) חודשים.

אני מעכבר את ביצוע מאסרו של הנאשם עד ליום רביעי, 1.9.21. במועד זה יתייצב הנאשם לריצוי עונשו, לא יותר מעה 10:00, בבית המעצר קישון, כשבישותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם בהתאם מבועד מועד את כניסה למאסר, כולל אפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילוי של שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שישה (6) חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסווג עונן לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, לרבות ניסיון לביצה, וירושע בגינה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של תשעתה (9) חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסווג פשוט לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, לרבות ניסיון לביצה, וירושע בגינה.

ד. מאסר על תנאי בין ארבעים וחמשה (45) יום, למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה על החוק למניעת הטרדה מינית, לרבות ניסיון לביצה, וירושע בגינה.

ה. פיצוי למתלוננת (א') מהאישום הראשון, בסך 10,000 ₪. הפיצוי הופקד בקופה בית המשפט זה מכבר על ידי הנאשם. ככל שטרם הועבר הפיצוי - תعبיר המזיכרות את סכום הפיצוי למתלוננת א'.

ו. פיצוי למתלוננת ג', מהאישום השלישי, בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים חדשים שונים ורצופים, בני 7,500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בקופה בית המשפט לא יותר מיום 1.9.2021. יתר התשלומים יופקדו בקופה בית המשפט לא יותר מה- 1 בכל חודש עוקב, עד לתשלום המלא בפועל. לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיידי. המזיכרות תעביר את הפיצויים למתלוננת ג', לפי פרטיהם שתמסור המआשימה למזכירות בתוך 7 ימים מיהום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה, תוך 45 ימים מיהום.

ניתן והודיע היום ג' אב תשפ"א, 12/07/2021 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי, שופט

עו"ד רוזנטל:

ונוכח העובדהביבת המשפט עיכב את תחילת ריצוי עונש המאסר עד ל-21.9.21, נבקש כי יוטלו על הנאשם ערבותות כספיות להבטחת התיצבותו לריצוי העונש, כולל הפקודה כספית וצו איסור יציאה מן הארץ.

עו"ד כרמל:

ה הנאשם לאחר הכרעת הדין בתיק זה נסע לחו"ל, אין חשש להמלטות מהדין. אני חשב שבתיק זה ניתן להסתפק בכך עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון. הנאשם יוכל להתחייב התcheinבות עצמית.

החלטה

עמדת הסניגור מקובלת עלי במלואה. סבורני כי בנסיבות תיק זה אין צורך בערבויות מכבדות. מדובר במאי שמרכז חי"ן בישראל. ניתן להסתפק בנסיבות העניין כמו עיכוב יציאה מן הארץ והתcheinבות עצמית. ומשכך, אני מורה כדלהלן:

- א. ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ בעניינו של הנאשם. הנאשם יפקיד את דרכונו במציאות בית המשפט עד מחר - 13.7.21 בשעה 12:00.
- ב. במעמד זה (עד יום 13.7.21 ساعה 12:00) יחתום הנאשם על התcheinבות עצמית בסך 30,000 ₪ במציאות בית המשפט.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשפ"א, 12/07/2021 במעמד הנוכחים.

זיו אריאלי, שופט

הוקלד על ידי מזל זריהן